

Bivši častnik v ruski armadi napoveduje zmago za Stalina

Boljševizem bo gospodoval čez Evropo, če sedanja vojna ne bo končana v enem letu. Anglija bo ob Indijo.

Cleveland, O. — Tukaj se je za nekaj časa ustavil baron Rokassowski, bivši častnik v ruski armadi in nečak generala Wrangla, ki se je boril proti boljševizmu s takozvano belo armado v letih 1920 in 1921.

Baron Wrangell je ameriški državljani in obdržuje po Ameriki razna predavanja. Ko so ga tukaj vprašali za mnenje o evropski situaciji, je rekel, da če ne bo sedanja vojna končana v enem letu, bo Indija izgubljena za Anglijo, Finska in vse ostale evropske male države bodo izgubile samostojnost, meja sovjetske Rusije se bo raztegnila prav do reke Rene, nizozemsko posest v Aziji bodo pograbil Japanci.

Diplomatske zveze med Avstralijo in U. S.

Washington, 8. jan. — Predsednik Roosevelt je imenoval Clarence E. Gaussa, ameriškega generalnega konzula v Sanghaj, za prvega poslanca Zed. držav v Avstraliji. Imenovanje je sledilo par ur zatem, ko je v Zed. državi uradno naznanila, da je stopila v diplomatske zveze z Avstralijo. Avstralski poslanik za Zed. države bo pa Richard G. Casey. Gauss je star 53 let in je bil v konzularni službi strica Sama že od leta 1907.

Za oproščenje kaznenca

Clevelandska mestna zbornica je sprejela resolucijo, v kateri se apelira na gubernerja Brickerja, da ne dovoli izročitev Carlton B. Chiltona državi Oklahomi. Chilton je namreč pred 26 leti pobegnil iz tamkajšnje kaznilnice in je sedaj pošten človek, uslužben pri državnem cestnem oddelku. Ko je bil star 17 let, je ukradel nekaj denarja na banki in bil poslan v kaznilnico, odkoder je pobegnil, in država zahteva njegovo izročitev.

Srnjakova pečenka

St. Clair Rifle klub vabi v soboto 13. januarja na slastno srnjakovo pečenko v Slovenski dom na Holmes Ave. Začetek bo točno ob osmih zvečer. Za ples bodo igrali bratje Kristof. Vstopnice lahko dobite pri vseh članih kluba. Fantje tega kluba prav prijazno vabijo cenjeno občinstvo na poset, zlasti pa člane drugih lovskih klubov.

MORILEC McCORMACK JE ŽE PREJ ROPAL

John L. McCormack, ki je nikdar v kakih neprilikah s posuštril stražnika Nicholasa in bil tudi sam nevarno ranjen pri nameravanem ropu na Western Union urad v ponedeljek zjutraj, je izpovedal, da je že prej enkrat izropal brzojavni urad v Fairmont, W. Va. in v East Liverpool, O. Včeraj so dospeli iz Pittsburgha, Pa. njegovi starši, ki so grozno potrti nad sinovim zločinom, za katerega so toliko žrtvovali, da se je šolal in o katerem so pričakovali, da bo nekoč odličen odvetnik, ko bo končal univerzo v Pittsburghu, kjer je bil sedaj vpisan. Mati je vsa v solzah pripovedovala, da je bil sin vedno dober in da ni bil prej še

Živijo! Zlati časi so zopet tu! Burton viša plače uradnikom

Ni še dolgo, kar je župan Burton točil grenke solze, da ni denarja za relief in par ur zatem, ko je zahteval od mestne zbornice, da mora določiti izredne volitve za nove in večje davke, pa je zvišal sebi in nekaterim svojim kabinetnim uradnikom plače za precej lepe vsote. Toda razumeti se mora, da to zvišanje ne zadene slabo plačanih mestnih delavcev, ampak samo onih, ki so že zdaj vlekli zelo čedne plače.

Župan Burton bo dobival \$15,000 na leto (prej \$12,000), štirje direktorji, Evans, Brainard, Ramsey in Varga, bo pa vsak dobival po \$750,00 več na leto. Brainard je dobival zdaj \$8,550, odslej bo dobil \$9,300, drugi so dobivali letno po \$6,750, zdaj bodo dobivali \$7,500.

K temu je treba pripomniti, da je bil te plače znižal bivši župan Miller in jih je pustil znižane župan Davis in tudi Burton prva dva termina. Zdaj morajo biti pa po mnenju župana zopet normalni časi (dasi jih delavci nikjer ne vidi) in zato je nagrada svoje zveste pristaše za njih dobro delo z plačami, kakor so dovoljene po mestnem čarterju. Ni denarja za relief, ni denarja za javno postrežbo, ni denarja za navadne delavce, samo za osebe gori pri glavi mestne administracije je vedno dovolj denarja. Pa dobro meščanstvo odobri vse, kar gospod župan napravi, sicer ga ne bi trikrat zaporedoma izvolili.

\$60,000,000 za pomoč Fincem

Washington, D. C. — Senator Brown, demokrat iz države Michigan, je stavil predlog, da Zed. države posodijo Finski \$60,000,000. Senator Glass, ki je v finančnem odboru in ki sicer vedno priporoča ekonomijo, se je izjavil, da bo predlog podpiral. Enak predlog je stavil v poslanski zbornici poslanec Hook. Denar bi posodila RFC brez običajnih strogih zahtev. Brown je rekel, da bi Finska s tem denarjem lahko kupila tudi orožje v Zed. državah.

Nov zrakoplovni pristan

George Sowers, načelnik pristaniške komisije, je pisal na clevelandsko trgovsko zbornico pojasnilo, zakaj ni priporočljiv nov zrakoplovni pristan ob jezeru. V bližini 9. ceste bi ne bil priporočljiv radi ladij, katerih jamba bi bila na potu letalom, v Edgewater parku bi bilo zasipanje predrago za nov prostor, v Gordon parku bi pa ne bilo priporočljivo radi dimnikov ondotne elektrarne. E dini pripraven prostor bi bil ob jezeru med 20. in 40. cesto. Mesto bi rado zgradilo zrakoplovno pristanišče bolj v sredini mesta, da bo bolj pripravnost za potnike.

Prvi kandidati za šerifa

Emmet J. Potts, policijski inšpektor v pokoju, je izjavil, da bo kandidat za šerifa v Cuyahoga okraju na republikanskem tiku. Njegova platforma v glavnem bo, kot pravi, da bo izgnal hazardiranje iz okraja in da bo zaprl, če bo izvoljen, vse take klube v okraju v teku 24 ur, ko bo nastopil svoj urad. Govori se tudi, da bo kandidiral za šerifa John M. Novak, bivši councilman 23. varde.

Preiskava glede sabotaže na Boulder jezcu

Washington, D. C. — Ameriška tajna policija je na delu, da dožene, če je kaj resnice na tem, da se je hotelo multimilijonski Boulder jez razstreliti. Edgar Hoover, načelnik organizacije G-Men je slišal o nameravani sabotaži in je poslal svoje moše tje za aeroplani. Če je kaj resnice o tej nameravani sabotaži se ne ve, vendar se je odredilo več pozornosti okrog tega jezcu. Zlasti se natančno opazuje obiskovalce, ki si jez ogledujejo. 400 čevljev pred jezo se je tudi postavilo v vodo mrežo, da se ne more noben čoln ali kak drug predmet približati jezcu.

Zed. države bodo utrdile Alasko

Washington, D. C. — Armadni in mornariški oddelki Zed. držav je namenjen, da napravi na Alaski tako močne utrdbe, kot jih ni nikjer drugje na svetu. Naprosilo se bo kongres, da dovolji potrebno vsoto za zrakoplovna pristanišča in za pristanišča za bojne ladje, katere nameravajo zgraditi par sto milj od azijske celine.

Zrakoplovna pristanišča v Alaski bi bila nekaka trozveza pristanišč med Alasko, Havajskimi otoci in Kalifornijo, s čimer bi se zavarovalo vso pacifično obal pred napadom. Alasko je smatrana danes kot ena najmanj zavarovanih točk pred napadom iz Azije. Če bi kakšna sila iz Azije nameravala napad na Zed. države bi ga izvedla preko Alaske.

Vlada preiskuje brezposelno zavarovalnino v državi Ohio

Washington, D. C. — Federalni sekretetni administrator Paul V. McNutt je ukazal preiskavo plačevanja brezposelne zavarovalnine v državi Ohio na zahtevo CIO unijskih voditeljev. John Owen, predsednik CIO ohijskih unijs, je vložil sledečo obtožbo proti ohijskemu državnemu administratorju za izplačevanje brezposelne zavarovalnine, H. C. Atkinsonu: Brezposelni delavci ne dobe v polnem izplačane vsote, kot so do iste upravičeni po postavi. Oni delavci, ki bi bili upravičeni do delnega izplačila brezposelne zavarovalnine, ne dobe sploh nič. V upravi tega sklada se brezpotrebno troši denar. Administracija tega sklada tolmači postavu tako, da je v korist delodajalcem in v škodo delavcem.

Obtožba nadalje pravi, da so delavci lansko leto izgubili \$14,250,000, kar bi bili sicer morali dobiti, če bi se brezposelna zavarovalnina izplačevala, kot narekuje postava. Dalje pravi obtožnica, da je država Ohio plačala v sorazmerju z dohodki za brezposelno zavarovalnino manj, kot vsaka druga država v Uniji. Za vsak dolar, ki ga je država dobila v ta sklad, je plačala samo 45 centov.

USTRELIL PSA IN SEBE

Hadley, Mass. — Frederic Huntington iz New Yorka je šel na pokopališče v tem mestu, kjer ima njegova premožna družina skupno pokopališče. Tam je najprej ustrelil svojega psa in nato pa še sam sebe. Zjutraj so našli obe zmrlji trupi tesno drugo ob drugem na pokopališču.

Republikanci ne bi šli z demokrati v nebesa

Na demokratski banketi, prirejeni od demokratske stranke v Washingtonu v počast Andreju Jacksonu, so bili porabili tudi nekaj odličnih republikancev. Noben se ni odzval. Radi tega je predsednik Roosevelt povedal pri banketu tole priliko. Učiteljica je vprašala v šoli otroke, kdo bi šel rad v nebesa. Vsi razen enega so dvignili roke. Ko je tega učiteljica vprašala, zakaj on ne mara v lepa nebesa, je pokazal okrog sebe po razredu in se odrezal: "Saj bi šel, pa ne s to bando!"

Vsa družina preplaval Reno, na begu pred nemško policijo

New York. — S francoskim parnikom je dospela sem družina Franz Joseph Flatz, ki je bil nekoč bogat importer na Dunaju za porcelan. Vsa družina, oče, mati in dva otroka, je preplavalna reko Reno in ubežala v Švico. Flatz pripoveduje, da ga je v marcu leta 1938 odpeljala nemška policija, ker je kritiziral nacistično vlado. Zaprl so ga v Innsbrucku. Na 13. septembra so ga odpeljali z drugimi v konfinacijsko taborišče Dachau. Spotoma je skočil z vlaka in pobegnil. V hribih se je skrival deset dni in je končno ušel preko Rene v Švico.

Otdam je pisal svoji ženi, naj pride z otrokoma za njim. Mrs. Flatz je videla, kako policija stalno pazi na hišo. Toda neke noči se ji je posrečilo, da je pobegnila iz Dunaja. Dva dni in dve noči se je skrivala po senikih, da je ni dobila policija v roke. Ko je prišla do Rene, je naprosila dva fanta, da sta plavalata njo in otrokoma čez reko in na drugi strani je čakal nanje oče.

KAJZER PREHLAJEN

Doorn, Nizozemska. — Bivši nemški cesar Viljem je v postelji radi prehlada, ki pa ni nevaren. Na 27. januarja bo praznoval svoj 81. rojstni dan.

Delitev finih tort

Kot naznanja Standard Oil Co. se bo danes razdelilo po vsej državi Ohio 250,000 tort. Odjemalci jih bodo dobili na Soho gasolinskih postajah. Vsaka torta je lepo zavita v sanitarni papir in dana v poseben zavojček. Te torte tehtajo 62 ton in pol in se je zanje porabilo 31,000 funtov moke, 35,000 funtov sladkorja, 186,000 jajec, 25,000 pintov mleka, 15,000 sirovega masla in še kar je potrebno zraven. Tort se bo dajalo ob priliki 70 letnice ustanovitve te družbe. Poleg tega se bo dalo za 5,000 uslužbencev te družbe šest banketov v raznih mestih države Ohio, pri katerih bo gostovala slavna umetnica Miss Adelaide Moffett iz New Yorka, ki je pravukinja James A. Moffetta, enega so ustanoviteljev Standard Oil Co.

Nakupovanje pohištva

Mr. Frank Grdina, poslovođa Grdinove trdnice pohištva, je odpotoval za ta teden na razstavo pohištva v Chicago, kjer bo izbral novo zalogo za svoje prodajalne.

Ne bo ordiniral

Dr. Vincent Opaskar, dentist na 6402 St. Clair Ave. bo odsopel iz urada od danes pa do sobote 20. januarja. Ordiniral bo zopet v ponedeljek 22. januarja.

Angleška vlada svari narod, naj se pripravi na težke čase

London, 9. jan. — Angleški premier Chamberlain je potom radia govoril vsemu angleškemu imperiju, svareč narod, naj pričakuje še vse hujše čase, ki jih bo prinesla vojna. Če hočemo doseči zmago pravice, je rekel Chamberlain, potem moramo biti pripravljeni dati zato tudi našo kri in naše premoženje.

Dalje je svaril angleško delavstvo, naj v bližnji bodočnosti ne pričakuje povišanja plač, dalje, da se bo gledalo na to, da ne bo vojnih dobičkarjev, da naj bogataši pričakujejo, da bodo plačali še več davkov. Povedal je tudi, da živil sicer ne bo primanjkovalo, toda narod mora biti pripravljen, da bo dobival manjše porcije vseh potrebščin.

Chamberlain je zatrdil, da je vojna zedinila ves angleški imperij, kot ni bil združen še nikdar prej in izjavil, da sodelujeta Anglija in Francija v polnem sporazumu v ekonomskem, vojaškem in finančnem pogledu.

Bridges ne bo izgnan

Washington, D. C. — Delavska tajnica, Frances Perkins, je odredila, da se delavski vodja Harry Bridges ne sme deportirati iz Zed. držav, kakor je to zahteval naselniški urad. Bridges je bil aktiven pri stavih pristanišnih delavcev v San Franciscu in pri dolgih sodnijskih obravnavah se je dokazovalo, da je član komunistične stranke. Miss Perkins pravi, da ni zadostnih dokazov, da bi bil Bridges član komunistične stranke.

Bolnica izginila

Mrs. Whittaker, stanujoča na 17209 Grovedale Ave., je pred nekaj dnevi odšla iz Glenville bolnišnice. Domov je ni bilo in niče ne ve, kje je. Je jako majhne postave, meri komaj 5 čevljev in 2 palca, ter tehta okrog 100 funtov.

K molitvi

Članice društva Carniola Hive št. 493 The Maccabees so prošene, da pridejo v četrtek ob osmih zvečer k molitvi za pokojno Frances Kober v pogrebni zavod Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave.

Prememba naslova

Mr. John Pezdirtz, tajnik društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ se je preselil iz 778 E. 156th St. na 14904 Pepper Ave.

Iz bolnišnice

Frank Jurečič, lastnik Acme Dry Cleaning Co. se je zopet povrnil iz bolnišnice in prijatelji ga zdaj lahko obiščejo doma.

KAKO JE SPREJELO DOMOVINSKO ČASO- PISJE IMENOVANJE DR. MALLYA

Iz ljubljanskega "Slovenca" z dne 5. decembra posnemamo sledeče: "Z velikim zadovoljstvom bo sprejela ameriška Ljubljana, t. j. Cleveland, vest, da je naša vlada imenovala za novega jugoslovanskega konzula za Ohio gospoda dr. Malija, zobozdravnika iz Clevelanda. V Clevelandu živi okrog 40,000 Slovencev, ki so prišli iz domovine in njihov prvi rod; do 60,000 jih je, ako prištejemo tudi drugi in deloma tretji rod. Po celi državi Ohio jih je pa gotovo nad 100,000. Zato so ondodni slovenski izseljenci zelo bridko čutili potrebo, da se imenuje za Cleveland slovenski konzul, ki bo v ozkih zvezah z ameriško Ljubljano in njenimi organizacijami, katerih je gotovo nad 200. Imamo tam tudi štiri župnije v mestu in dve zunaj mesta Clevelanda. Zato je naredila naša vlada zelo modro potezo, da je imenovala za to mesto tako odličnega slovenskega kulturnega delavca, kakor je gospod dr. Mali. Dasi v Ameriki rojen, piše in govori perfektno slovensko in piše v razne slovenske liste številne zdravniške članke. Delaven je v vseh clevelandskih organizacijah in je pri vseh v prvih vrstah. Gotovo bo njegovo imenovanje slovenski življenj v Clevelandu pokrepilo in narodno in državno zavest pomnožilo. Gospodu konzulu iskrene čestitke iz domovine."

VOJNA NA MORJU ZAHTEVA NOVE ŽRTVE

London, 10. jan. — Sinoči je zadela angleška ladja Dunbar Castle na mino, ki je ladjo preklala na dvoje. Vseh 48 potnikov se je rešilo v čolnih, izmed 150 mož posadke je bil ubit kapitan in dva mornarja. Kapitan se je nahajal ravno na poveljniškem mostičku, ko se je pripetila razstrelba.

Nemci so zadnje dni zopet z vso silo začeli razsajati po morju. Napadli so zadnje tri dni z letali enajst angleških ladij, od katerih so potopili tri. Pri tem je izgubilo življenje 34 oseb. Angleška admiraliteta poroča, da so nemška letala napadla neoborožene ribiške čolne in jih obsipala s strojnimi. Do danes je šlo v morje 300 ladij vsega skupaj.

V Ameriki je strah pred splošno vojno

Washington, D. C. — Vrhovno poveljstvo ameriške bojne mornarice je naprosilo kongres, da dovoli \$1,300,000,000 za povečanje mornarice. Vzroka za večjo mornarico se ne navaja, toda sodi se, da se vlada boji vojne v Evropi in napetih razmer na Daljnem Vzhodu. Mornarica bi rada imela predvsem nove križarke. Novi obrambeni program kaže na 77 novih bojnih ladij in 30 pomožnih edinic, dalje 2,385 bojnih letal in 36 bombnih letal. Zagovorniki večje mornarice pravijo, da mora biti dežela pripravljena, kadar se bo vojna razpasla po vsem svetu.

Bančna seja

Danes zvečer ob osmih se prične letna delniška seja North American banke v Knausovi dvorani. Pridite, delničarji in delničarke, da slišite poročila direktorija in vodstva banke. Banka lepo napreduje, kot je razvidno iz finančnega poročila. Delničarji ste prošeni, da pridete pravočasno na sejo.

Seja Butts 50 SDZ

Seja mladinskega oddelka Butts št. 50 SDZ se vrši v četrtek ob sedmih zvečer mesto v petek. Mr. Max Traven bo ob tej priliki kazal premikajočo sliko, zato naj pridejo tudi starši.

Mr. Steve Trebec

Tvrda Perusek Furniture, 809 E. 152nd St. naznanja, da je sedaj tam zaposlen poznani Mr. Steve Trebec, do katerega se lahko obrnete, kadar potrebujete fino pohištvo.

WINNETOU

Po nemškem tiskarju K. Maya

"Mar mi 'je za vašo mošnjo! In če ste res tako bogati, da si lahko kupite dobrega konja, pa pojdite h konjskemu trgovcu! Dal vam jih bo na izbiro. Moje-ga vranca pa pustite pri miru!"

"Nesramen človek ste, veste! Takle postopate, kakor ste vi, ki mu prsti gledajo iz čevljev, naj bo zadovoljen, če dobi denar za nove škornje, in še poceni denar povrh! Bo vsaj enkrat v življenju na pošten način prišel do poštene obleke!"

"Emery Forster, pazi na svoj jezik! Sicer boš tudi ti vsaj enkrat v življenju na pošten način zvedel, da je človek, ki po tvojem mnenju ni vreden strele iz pištole, da je tak človek, pravim, zelo hiter, če je treba s takim novcem plačati!"

"Oho, fante —! Tukaj nisem na savani, kjer lahko vsak lo-pov počenja, kar se mu zljubi! V New Venangu sem jaz gospodar in zapovednik in kdor izlepa ne stori, kar jaz hočem, tega spametujemo na drug način!"

Moja zadnja ponudba za vranca je tri sto dolarjev in vaš račun pri trgovcu tamle pa moj konj povrh! Ali dobim vranca ali ne?"

Vsak drug westman bi mu bil že zdavnaj z orožjem odgovoril na tako ohole in žaljive besede. Mene pa domisljavi yankee in petrolejski princ ni mogel užaliti in ne ujeziti. Št dobro zabaval sem se z njim. Pa tudi radi spremljevalca mu nisem tako odgovoril, kakor bi bil, da sem bil sam.

Mirno sem dejal: "Ne dobite ga! Izpustite vaje-ti!"

Segel sem po vaje-ti. Pa sunil me je s pestjo v prsi, da sem odletel in planil v sedlo. "Takole —! Pokazal ti bom, človek, da zna Emery Forster konja kupiti, če mu ga lastnik tudi noče prodati!"

Tule je moj konj, tvoj je! Račun v trgovini bom poravnal in po tistih tri sto dolarjev si lahko prideš, kadar se ti bo polju-bilo!

Pojdi, Harry! Opravila sva!" Pa Harry še ni šel. Obstal je in napeto čakal, kaj bom storil.

Ko pa nisem zinil besedice in tudi za puško nisem prijel, kar bi bil storil vsak drug westman, mu je leglo nepopisno zaničevanje na obraz.

"Ali veste, sir," me je vprašal, "kaj je coyot?"

"Seveda vem," sem malomarno odgovoril.

"No —!"

"Coyot je prerijski volk. Bo-ječa, strahopetna žival je, še pa-sjega lajanja se ustraši in zbe-ži. Ni vreden, da bi se človek zmenil za njega."

"Da, čisto prav ste povedali! Pa saj morate tudi poznati co-yota, kajti — sami ste tak stra-hopetni coyot!"

Neskončno prezirljivo je za-mahnil z roko proti meni, se obr-nil in odjedil za "gospodarjem in zapovednikom" New Venan-ga.

Molčal sem tudi na te žalitve. Vedel sem, kako bo in kaj mo-ram storiti. Swallow za mene ni bil izgubljen. Saj ni pustil no-benega tujača blizu, kaj šele, da bi ga bil kdo zajahal, če menč ni bilo poleg. In v hlev ga vobče no-bena sila ni spravila. Forster ga je vzel s seboj za nekaj časa, to je bilo vse. Ko sem opravil v tr-govini, bi si šel spet po njega in morebiti se mi je ponudila prili-ka, da sem lahko še govoril s Harryjem, ki me je tako zelo za-nimal. Iz njegovih otroških ust pa coyot za mene ni bila žaljiva beseda.

Iz stora je stopilo med našim prekanjem nekaj ljudi. Rado-vedno so nas gledali in poslušali. Eden je privezal Forsterjevo muho k plotu in stopil k meni.

Rdeče lase je imel in ves zabuhel je bil v obraz od žganja. Ircu mu je bilo od daleč videti.

"Nič se ne jezite, master!" me je blagohotno tolažil. "Kupčija za vas ni tako čisto slaba!"

Ali ostanete dalje časa pri nas?"

"Se mi prav nič ne ljubi. Ali ste vi lastnik tegale slavnega po-djetja —?"

"Da, jaz sem lastnik. In slavo je moje podjetje, ste čisto pravilno povedali! Slavno za vsakogar, ki mu brandy gladko drči po grlu. Morebiti vas je va-ša sreča pripeljala k meni!"

"Kako to?"

"Povedal vam bom. Pri meni lahko ostanete, pa ne samo za danes ali za jutri, — za vse življe-nje, ako hočete."

"Pri vas —? Čemu —?"

"Službo vam nudim. Hlapca potrebujem, ki ni kar z nožem pri roki, če dobi malo bolj krep-ko brc. V moji hiši je občutljivo zlost nepotrebna in tudi ze-lo škodljiva navada in videl sem prejle, da mirno prenesete pre-cajšen sunek. Tule je moja roka! Kar pobotajva se! Ne bo vam žal!"

Hm —! Na lep glas sem pri-šel —!

Prav za prav bi bil moral mo-ža ploskniti v njegov od žganja zatečeni obraz. Pa njegova po-nudba je bila prej smešna ko žaljiva.

Besedice mu nisem odgovoril, stopil sem v hišo in si izbral, kar sem potreboval.

Ko pa sem vprašal po ceni, me je začuden gledal.

"Ali niste čuli, da bo Emery Forster vse plačal —? Mož be-seda bo. Vse tole vam dam in še več, če hočete. Pa vam niti pennyja ni treba šteti."

"Hvala! Če si kaj kupim, plač-am sam in ne potrebujem dena-rija od konjskih tatov."

Ugovarjal je še. Ko pa sem odprl mošnjo in so se zasvetili rumeni zlatniki, je na mah sila spoštljivo gledal in tiščal je ce-no, ki je bila daleč previsoka, s tisto trdovratnostjo in prekanjenostjo, ki zna v takih samotnih krajih od skrajnosti izkoristiti položaj in potrebe kupca.

Pa nazadnje sva se pogodila. Dobil sem novo trappersko obleko in se založil za drag denar z živili in municijo, da sem lahko nekaj mesecev vzdržal.

Medtem se je zvečerilo in trda tema je legla na kotlino. Irčev store je bil sicer tudi obenem boardinghouse in mož mi je ponu-dil "krasno" sobo za prenočišče, pa prav nič se mi ni ljubilo, da bi se paril v njegovih nizkih in zatohlih prostorih. Vrgel sem vrečo, polno nakupljenih reči, čez ramo in odšel. Oholega For-sterja sem mislil obiskati in mu nekoliko popraviti naziranje o njegovih vladarskih pravicah.

Pot je peljala ob potoku navz-gor. Močen, vsiljiv duh po pe-troleju mi je šinil v nos. Že prej sem ga navohal, vsa kotlina ga je bila polna, pa nisem se zmenil za njega, ker je mladi Harry vzel vso mojo pozornost v zakup. Nedvomno so plavale po vodi ve-like množine petroleja, ker je ob potoku posebno močno dišalo po njem.

Blížal sem se hiši od zadnje strani, nobene luči nisem videl. Krenil sem krog ogla.

Ob pročelju je bila široka prit-lična veranda. Močne luči so go-rele na mizah. Forsterjeva dru-žina je menda bila pri večerji. Pod verando je bil ograjen vrt.

Tiho sem stopal ob plotu. Ra-hlo prhanje se je oglasilo iz te-me. Poznal sem ga.

Dalje prihodnjič

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Imena društvenih zastopnikov za redno delniško kon-fereo SND v četrtek dne 11. januarja 1940

Društvo	Zastopnik
1. Carniola Hive, No. 493 T. M.	Frances Zugel
2. Carniola Tent, No. 1288 T. M.	Anton Novak
3. Brooklyn, št. 135 SNPJ	Joseph F. Terbizan
4. Cleveland, št. 126 SNPJ	Frank Glach
5. Cleveland, št. 23 ZSZ	Vatro J. Grill
6. Društvo Comrades, št. 566 SNPJ	John Susnik
7. Društvo Clevelandski Slovenci, št. 14 SDZ	Mary Razingar
8. Društvo Danica, št. 11 SDZ	Frank Virant
9. Društvo Desluženci	John Renko
10. Tiskovna družba Enakopravnost	Anton M. Kolar
11. Društvo France Prešeren, št. 17 SDZ	Frank Cesnik
12. Slovenska godba Bled	Wm. Candon
13. Dramsko društvo Ivan Cankar	John Medvedich
14. Društvo Glas clevelandskih delavcev, št. 9 SDZ	Mike Poklar
15. Društvo Jugoslav Camp, št. 293 WOW	Mary Bradac
16. Društvo Ilirska Vila, št. 173 JSKJ	Joseph Trebec
17. Društvo Jutrarnja Zvezda, št. 137 JSKJ	Frank Baraga
18. Društvo Lipa, št. 129 SNPJ	Krist Stokel
19. Društvo Loška Dolina	Millan Medvesek
20. Društvo Lunder-Adamič, št. 20 SSPZ	Frances Candon
21. Društvo Naprej, št. 5 SNPJ	Frank Turk
22. Društvo Napredne Slovence, št. 137 NPJ	Krist Stokel
23. Društvo Napredni Slovenci, št. 5 SDZ	August Komar
24. Društvo Novi Dom, št. 7 SDZ	Frank Pluth
25. Pečlarski klub	Louis Dular
26. Društvo Ribnika, št. 12 SDZ	John Turk
27. Slovenska Narodna Citalnica	Mary Somrak
28. Društvo Sava, št. 87 SNPJ	John Germ
29. Slovenski Sokol	Stephen Lunder
30. Društvo Slovenija Sokolice, št. 442 SNPJ	Joseph Skok
31. Društvo Slovan, št. 3 SDZ	Anna Erbeznič
32. Društvo Slovenec, št. 4 SDZ	Agnes Jerich
33. Društvo Sv. Ana, št. 4 SDZ	Andrew Turkman
34. Društvo Složne sestre, št. 120 SSPZ	Frank Elersich
35. Socialistični Klub št. 27	John Zalar
36. Socialistični pevski zbor Zarja	Frank Merhar
37. Društvo sv. Jancza Krstnika, št. 37 JSKJ	Andrej Tekavc
38. Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ	Agnes Kalan
39. Društvo sv. Srca Jezusovega	John Vidmar
40. Društvo Svobodni Slovence, št. 2 SDZ	Mary Stanovnik
41. Društvo sv. Vida, št. 25 KSKJ	Terezija Zele
42. Društvo Srca Marije (staro)	Rudy Lish
43. Društvo St. Clair Grove, št. 98 W. C.	Anton Zeleznič
44. Društvo Spartans, št. 198 SSPZ	Joseph Franceskin
45. Dramsko društvo Triglav	Louis Belle
46. Društvo Tabor št. 139 SNPJ	Joseph Udovich
47. Društvo Vodnikov Venec, št. 147 SNPJ	Mary Ivanush
48. Društvo Washington, št. 32 ZSZ	John Ubič
49. Društvo George Washington, št. 180 JSKJ	
50. Samostojni pevski zbor Zarja	
51. Pevski zbor Slova	
52. Progressivne Slovence	
53. Društvo Žužemberk	

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Ruske bombe, ki so jih metala ruska letala na finska mesta, so ne samo razbijala poslopja, ampak tudi povzročila več požarov. Slika kaže finske ognjegašce na delu, ko so odšli ruski letalci.

Na pokopališču v Montevideo, Uruguay, so pokopali 36 nemških mornarjev, ki so našli smrt na ladji Graf Spee, ki se je bila spoprijela z angleškimi križarkami.

S clevelandskega hriba

Nikakor ne morem razumeti tega, zakaj neki spimo in ne oglašamo takih ljudi, ki so nam bližnji in od katerih v resnici lahko pričakujemo, da nam bodo v potrebi tudi pomagali, posebno pri narodnih in kulturnih ustanovah ali posamezniku. Na tiste, ki samo veliko obljubujejo in nič ne dajo se ne moremo ozirati. Take že poznamo.

So pa tudi še med našimi trgovci, ki niso voljni podpirati eno ali drugo stvar, a tukaj pa je krivda naših rojakov samih, ker jih ne priznajo. Mogoče dobe v kaki drugi trgovini stvari par centov ceneje kot pri svojem ro-jaku in zato ga prezirajo in ne kupujejo pri njem. Seveda vse to se vrši dokler je denar, dokler imamo "keš," a ko tega enkrat primanjka, je pa dober naš do-mač trgovec, da daje na kredit. To v veliki meri preiskušajo naši domači trgovci. Ob vsaki priliki, kadar kaj prirejamo jih pozna-mo, zdaj za eno, zdaj za drugo stvar. Vedno smo nad njimi, a kadar pa kaj potrebujemo, pa hajd drugam.

Rojaki, to ni prav, če pričaku-jemo, da nam bodo naši trgovci pomagali z različnimi darili, bodi-si v blagu ali denarju, jih mora-mo tudi mi podpirati.

Poznam trgovca, ki je že 15 let med nami in prodaja sadje, zelenjavo in perutnino, to je Mr. Rudy Novak. Lahko rečem, da ga mu ni para, tako pošteno deli svoj skromni zaslužek s svojim narodom. Saj ne mine prireditve te ali one vrste, da bi njega ne bilo zraven. Rad pomaga kjer more. Vedno se reče: "Ru-dy bo dal tudi nekaj."

Kadar on kaj obljubi, svojo obljubo tudi izpolni. Pomisliti pa moramo, da mu moramo tudi mi od svoje strani nekaj dati, da bo mogel tudi on živeti. Tukaj ne mislim, da bi mu morali kaj da-rovati, ampak mislim, da je na-ša dolžnost, da od njega kupuje-mo kadar se ustavi pred našo hi-šo. Prepričan sem, da če bo Ru-dy kaj imel od svojega skromne-ga zaslužka, da tudi na nas ne bo pozabil.

Nikar ne mislimo, če imamo mogoče danes vsega, da jutri ne bomo potrebovali, ker časi se spreminjajo in lahko se dogodi, da se kaj zaobrne. Oče, mati da-neš sta mogoče odvisna od svo-jih otrok in sedaj mogoče živite lepo skupaj, ali pa morete vedeti, če boste danes leto še uživali ta-ke ugodnosti, kot jih sedaj. Voj-ni vrtnec spravi lahko največje-ga bogataša na beraško palico, v preganstvo ali celo smrt.

Za nas je najboljša, da siroma-ki držimo skupaj in podpiramo tiste, ki so že nam kaj dobrega storili. Tu apeliram na naše ro-jake, da posetite banket, ki ga priredi Mr. Rudy Novak 13. ja-nuarja v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti in sicer ob sed-mih zvečer. Prav gotovo je, da se boste vsi prav dobro zabavali in se veseli vračali na svoj dom.

Vstopnice dobite do 11. januarja opoldne pri vseh tistih, ki so za-to pooblašeni. Na svidenje, France s hriba.

Dobrila Peter:

Prvič v lovišču
(Nadaljevanje)

Konec majnika ali v početku meseca junija se na Krasu običajno izvalijo mladiči, porasli z gostim, temnorumenim puhom, od glavice do repa prevlečenim s temnorjavimi progami. Komaj nekaj ur potem, ko se oprostje lupinatega oklepa, jih mamica in očka že vodita na pašo, hrano si že iščejo sami. Prek noči in ob slabem vremenu se mladiči skri-jejajo pod toplo, pernat odejo svoje mamice ali očka. Ako svojo mamico na katerikoli način iz-gube, vodi mladiče njihov očka. Mladiči popolnoma dorastejo že v dveh mesecih in živijo potem skupno v jati. Prek zime se zdru-ži več jati v eno, ki šteje večših tudi do sto skalnih jerebic. Te živijo vedno le pri tleh. Le v zelo redkih ali opasnih primerih sejejo na drevo. V mrzlih zim-skih nočeh se vsa jata stisne v kepasto skupino. Zaradi tega so kaj lahek plen roparic. Pomno-žena jata skalnih jerebic prebi-je skupno življenje prek zime v pomlad do časa paritve. Tedaj se razdele v pare in prične se boj za domovinsko ozemlje. Kakor druge, gnezdiijo tudi te ptice naj-rajši prav na tistem mestu, kjer so se same izvalile. To mesto za-vzame navadno najmočnejši par. Šibkejši pari se morajo umakni-ti močnejšim, zato se selijo iz kraja v kraj.

Meso skalne jerebice je zelo okusno, zato ji streže po življe-nju vse, "kar leze in gre". Moj očka je bil v pripovedo-vanju velik mojster, zato sem ga rad poslušal in hudo mi je bilo, ko je zaključil: "Sinko, za da-nes o skalnih jerebicah dovolj, pojdiva dalje!"

Urno pograbiiva vsak svojo pi-ško ter jo mahneva po skaloviti stezi, ki naju privede na široko Rodiško pot. Ta je bila vsa razo-rana. Iz razorov je štrlelo vse polno debelega in ostrega kame-nja. Ob strani poti so rasti sta-ri in visoki topoli, ki so se morda sto let upirali kraški burji, za-radi česar so se v močnem loku sklanjali prek pota. Kakor je očka pripovedoval, je bila ta pot nekoč zelo prometna, ker je tvo-рила direktno zvezo Kranjska-Istra. Po njej so pred leti škri-pala kolesa težko naloženih "fur-manskih" voz, ki so prevažali raz-lično blago iz Kranjske v Istro, iz Istre pa nazaj vozili sočno grozdje in sladko vince.

Pot se je položila vila ob vno-zju nekaj nad šeststo metrov vi-sokega hriba Videž, ki je bil, še preden so se zidale Benetke, ves porasel s temnim hrastovim goz-dom. Tedaj so se po njem skrivali še volkovi, medvedi in risi.

V onem času pa, ko so postavl-jali temelj sedanjim Benetkam, je zapela sekira in nastale so pu-ste goličave, iz katerih je burja odnesla zemljo tako, da so se po-kazale gole skale, ki jim danes pravijo Boriški in Istrski Kras.

Danes je Videž porasel z boro-vim gozdom, ki ga je pred kakš-nimi osemdesetimi leti posadila ukažljiva mladina, ki jo je en-krat tedensko pozval v svoj urad in tamkaj seznanjal z osnovnimi pojmi računske in pismene abe-cede ter jih učil umnega gospo-darstva pokojni župnik Zupan. V tem gozdu se danes mo r o d a skriva še kakšna srna, plahi dol-goušec, lisica, kuna-belica ali jazbec in že redka divja mačka.

Pot naju je vodila do tako zva-nega sedla Pekel, ki veže Videž z malo nižjim hribom Borštom, ki je bil ves porasel z nizkim hra-stičjem, z belo in črno gabrovni-ko, z robidovjem in drenovim gr-mičjem. Na desni strani od po-ta se dviga Babna gora, na vz-hodni strani porasla z borovino, na zapadni pa je gola in kameni-ta. Takoj izza Babne gore se

dvigata nad vasjo R... hriba Loza in Čuk. Med Borštom in Babno goro se razprostira lepa dolina "ograde," ki so nastale na ta način, da je marljiva kmeč-ka roka izruvala iz tal štrleče skale in z njimi obzidala del sve-ta, zaradi izrivanja skal nastale luknje pa je izravnala z bog-ve od kod napeljana zemljo, ki jo je kmetič pognojil in obsejal s travnatim semenjem. Tam kjer so nekdanji tal štrlele gole ska-le, so danes lepi travniki v ograda-h.

Te travnike v ogradah je ple-menita divjad izbrala za svoja krmišča in tja me je očka vodil z namenom, da me seznanj z vi-tko srno, dolgoim zajcem in zvitorepo lisico.

Med pogovorom sva končno prispela nekako do sredine "og-rad," kjer je rastel star in debel hrast. Da deblo tega hrasta je bila prislonjena grobo izdelana lesena lesteva. Po njej sva se z očetom povzpela na hrast do tam, kjer je bil na debele veje pri-trjen pod in na njem zbila lič-na mizica, okrog nje pa klopa z naslonjalom. Vse skupaj pa je bilo ograjeno tako, da je bila cela naprava kot majhen balkon-ček. Manjkalo ni niti klinov, na katere sva z očetom obesila vsak svojo puško in nahrbtnik.

Zelo sem bil radoveden, zakaj je potreben tako visok sedež. Vprašal sem očeta in povedal mi je, da zato, da lovci laže opazu-jejajo divjad. Take sedeže da de-lajo posebno v takih krajih, kjer ni pravega razgleda, če sediš na tleh. S takega vzvišenega pro-stora lovec lepo opazuje pasočo se divjad, ne da bi jo pri opazo-vanju najmanj motil. Večkrat se pripeti, da se pripase srna z mladiči, ernjak ali zajček tik pod drevo, na katerem sedi lovec, ne da bi najmanj slutila nevarnost nad seboj. "Sinko, ako nama bo sreča mila, bova danes marsikaj doživela. Časa imava še dovolj, zato lahko kar mirno kaj pojše, če si lačen, jaz bom pa ta čas po-kadil cigareto in opazoval okoli-co. Ko pride čas, kadar se srne dvignejo s svojega ležišča v Bor-štu, kjer se držijo podnevi zara-di večje varnosti, in bodo odrinile na pašo v ogrado, te bom opo-zoril. Takrat boš pa moral mi-rovati in biti tiho." Mene je mnogo bolj zanimalo, kdaj in od kod bo prišla kaka divjad kot pa dobrote, ki mi jih je mati zbasa-la v nahrbtnik, zato se jih nisem poslužil.

Dan je bil prekrasen, brez naj-manjšega oblaka in vetra, son-čni žarki so blagodejno božali zmuceno kraško zemljo. Okrog in okrog naju so drobili svojo pesmico različni krilatci, zbor je izpopolnjevala prelepa pesem, ki je neumorno vrela iz stoterih gric neumornih pevcev-slav-kov. Tam na goličavi Babne go-re se je pa od časa do časa ogla-sil spev pastirja, sicer je po do-lini in ogradah vladal mir.

(Dalje prihodnjič.)

'odpirajte slovenske trgovce!

MALI OGLASI

Soba se išče

Pošten fant, ki ima stalno de-lo, mirnega značaja, bi rad dobil sobo s hrano. Kdor ima kaj, naj sporoči na 1209 Addison Rd., spodaj.

Hiša naproday

Naprodaj je hiša za dve dru-zini, 5 sob in kopalnica spodaj in 4 sobe zgoraj, garaža. Renta se dobiya \$45 mesečno. Pro-dajna cena \$8.600, takoj \$2.000, ostalo na prvo vknjižbo. Vpra-sajte na 965 E. 77th St. (8)

FLOOR SAMPLES

Velik popust dobite sedaj na Frigidaire ledenicah, ako ku-pite sedaj.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 East 185th St.

Ko so hrasti šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Uškujniki so zvezali Nemca z jermeni, ki so jih sneli z njih, jima zateknili s krpami od suknjičev usta. Ščenek pa je skočil v tem k durcam.

Na debelem železnem zatiku je štrlela ključavnica; Ščenek jo je pograbil s svojimi kleščami, zasopel, in poknila je kakor razkolan oreh; durce so zaškripale in se odprle.

"Ugasite luč!" je šepnil Pogankin, preriva se naprej. "S stolpa lahko vidijo!"

Ščekin, ki je svetil Ščenu, je upihnil svetilko, jo postavil poleg zvezanega Nemca in prvi prestopil mestno črto.

Za njim so, trudeč se, da ne bi delali šum, stopili vsi ostali; Djakon je priprl durce in zadnji odkorakal.

"Kdo je?" je priletel odnekod z višave ubežnikom neumljivi nemški klic.

Vsi so molče pospešili korake. Ob šlem Djakona je brenknila in odskočila na slepo izstreljena puščica.

Djakon se je ozrl, toda v nepregledni temi ni bilo videti ne obzidja ne stolpa. Glasov vznemirne ni bilo čuti; očitno je strah na stolpu slišal zamolkel hrup spodaj, a mu ni pripisoval večje važnosti.

Ko se je prepričal, da je zadaj vse mirno, je Djakon dohitel svoje, ki so hitro in že brez vsake opreznosti šli v gručo po cesti. Vsi so lahko in veselo dihal; vsi so čutili, da so zdaj na pravi svobodi; kupca sta se pobožno križala.

Djakon je snel šlem in se prav tako široko prekrizal.

"Kaj, oče, tudi ti si se spomnil Boga?" je, nasmešnivi se, vprašal vstric njega idoč Tjuria.

"Tudi jaz!..." mu je zamolkelo zagodilo v odgovor.

Eno in dvajseto poglavje

Šele ob vzhodu sonca je dal Ščekin utrjenim uškujnikom odmor; zavili so utorce ceste in ko so našli jarek s potočkom, legli in pospali kakor ubiti v zeleni goščavi.

Samo suhi Klim, vztrajen kakor steni volk, je ostal v grmovju ob cesti na straži.

Za eno uro je Ščekin trdno zaspal, nato pa ga je nekaj kakor preplašilo; skočil je pokonci in urno pogledal na sonce. To se še ni visoko točilo in Ščekin se je

počasi umil s svežo vodo, se je napil in se odpravil k cesti, da zamenja Klima.

Tisočeri ptičji glasovi so se kakor srebrni zvončki razlegali naokrog; drevesa so kakor začarana poslušala; druga so se, ko da so zdajci spoznala nekaj radostnega, prebujala in začela šelesteti z listi; se je li v njihovih visečih vejah prebudil vetrček, ali se morda igral kak gozdni duh — Bog ve!

Klim je sedel na gričku in opazoval in poslušal vse; med uškujniki ni bilo pazljivejšega in bistrovidnejšega od njega.

"Le pojdi in odpočij se, Klimuška!" je rekel Ščekin, ko je bil prišel k njemu. "Dve urici spanja, mislim, se lahko še dasta našim!"

"Lehko..." je soglašal Klim, vstajaje; "pred poldnem pogonja ne pride sem!"

"Ali se da morda brez poti kar skozi gozd iti?" je pristavil, pomolčavši, Ščekin.

"Težko pojde..." je odvrnil Klim, "dosti močvar je, goščava... lahko bi zašli!"

"Toda na cesti zadenemo na Nemce, pa tudi pogonja nas napade!... No, pa se že potlej pogovorimo, pojdi spat!"

"Kar tukaj še stisnem!" je odgovoril Klim, snel šlem in se spustil poleg Ščekina na tla. "Če bo kaj, bom vsaj pri rokah" In zvil se je kakor jež v visoki travici.

Čez nekaj časa je Klim dvignil glavo in pozorno pogledal Ščekina. Ta je čemerno sedel na panju; mračni izraz mu je otrpnil na obrazu.

"Kaj ti je, Vasil Petrovič, da si začel neveselo živeti?" je izpregovoril Klim polglasno.

Ščekin je vztrepetal, ga pogledal in takoj obrnil pogled vstran.

"Se nimam česa radovati," je rekel.

"Kako, česa? Ali to, da gremo vsi živi domov, ni nič po tvojem?"

Ščekin je zamahnil z roko.

"Če so vsi živi, se ne ve; morda leži polovica naših na morskem dnu!... A ko bi se tudi vsi vrnili — da bi le vsaj toliko časti prinesli nazaj, kolikor glav!..."

"Da nas je vihar razkropil in potopil — ni tvoja krivda!" je rekel Klim. "To je bila božja volja. A da se vrnemo brez plena — je le-ta stvar pridobitve. Naše nam ne uide. Pskovski zemlji nismo napravili sramote z ničimer — to ti vsak lahko pove. Slava in čast ostaneta pri tebi."

"Spi!..." je rekel, ko je bil nekoliko pomolčal, Ščekin.

Klim ga je še enkrat pogledal in ko je opazil, da se je Ščekin izraz obraza kakor nekoliko zmehčal, je spet položil glavo na roko; že davno, še v derpski ječi je ugenil, da muči Ščekina ranjeno samoljubje, a vpriču tovarišev ni hotel o tem govoriti.

Medtem, ko sta se Ščekin in Klim pogovarjala, se je Fedor, ki je spal nemirno spanje, zbudil. Njegova prva stvar je bila, da se je prijel za žepe in nedrje, jih otipal in se začel ozirati. Nihče se ni genil krog njega, vsi so spali kakor ubiti.

Fedor se je polahko dvignil, da bi koga ne zbudil, stopil globoko v grmovje, se skopal nato po pobočju na rob jarka in se začel ozirati.

Okrog in okrog so se dvigali ogromni hrasti; izbral si je enega, posebno značilnega, s kratkim, sodu dvajsetih veder podobnim deblom, ki je kakor trebušat prtilikavec stal sredi veli-

kanov, šel k njemu, se še enkrat ogledal, pokleknil in začel hitro kopati z nožem jamo med koreninami. Ko je dosegla pol aršina globine, je začel s pestmi vlačiti srebro na dan in ga vsipati v jamo; bleščalo se je kakor Fedorju oči in tiho cvenkalo. Cvenkalo za slovo: Fedorju ni bilo usojeno, da bi ga bil spet videl.

Ko je bil vse izsul, razen dveh, treh novcev, je Fedor zagnil jamo, jo potepal z nogami, na vrh pa položil kos ruše, oprezno izrezane pod drugim hrastom. Vse je bilo napravljeno tako, da porušenega mesta niti opaziti ni bilo.

Fedor je vstal in ko si je bil pozorno ogledal hrast, da bi si ga trdneje vtisnil v spomin, je hitel nazaj v jarek. Pri sruču mu je postalo lahko: misel, da bi v prijetnem trenutku že dotik prijateljeve roke lahko izdal njegovo tajnost, ali, kar bi se lahko zgodilo, da bi se mu ne posrečilo prenesti take teže po močvirjih in močvarah, ga je vznemirjala vso pot.

V gozd se je plazil, oziraje se kakor volk, a iz njega je prišel kakor drzen mladeč s šapko na hero in z nasmehom na ustih. Trudnost od nočnega pohoda je izginila, kakor bi mignil. Šel je brez opreznosti kakor gospodar in pokanje suhega dračja je zbudilo enega od tovarišev.

"Kaj se klatiš okoli?" je vprašal ta, odpiraje zaspane oči.

"Medved je ušel... pa sem šel gledat..." je brezskrbno odgovoril Fedor, slačil kaftan in se pripravljval, da se umije na potoku. "A ti se še nisi naspal? Zaspane!"

Baš v pravem času se je pojavil Ščekin in začel buditi uškujnike.

"Ali so komu pota tukaj znana?" je vprašal Ščekin in ošinil z očmi tovariše. "Jaz sem prvič v življenju v teh krajih."

Pokazalo se je, da poznajo pot Fedor in kupca; kakor Ščekin tudi ostali niso imeli prilike biti kedaj v teh krajih.

"Zdaj se cesta kmalu cepi: ena pot, leva, drži na Pskov," je

pravil Fedor, "druga, desna, na nemško mesto Werro. In na levo se nam je držati."

Pogankin se je prijel za svojo redko, kakor iz dolgega lipovega ličja narejeno brado pri podbradku in zmajal z glavo.

Ne... "je zategnil, "tako ne bo dobro po mojem..."

"Kaj, da bi v Nemce lezli, bi bilo bolje po tvojem?" je vrgel Fedor porogljivo.

"Njim baš pademo v šape, ako gremo na Pskov!" je odgovoril Pogankin. "Nemci ga najbrž že oblegajo. Nam pa je treba vzeti na desno, na Werro; s tem odvratimo tudi pogonjo s pota in srečanj se nam je manj bati!"

"Res je tako!..." je potrdil drugi trgovec, Pljuškin.

"Od razpotja gremo deset prišč," je nadaljeval Pogankin, "tam drži na levo samotna steza, po tej poti krenemo in v dveh pridemo naravnost v Pečerski monastir. Odtod pa je pot prosta: vsak gre lahko, kamor hoče!"

Besede Pogankina so izzvale splošno odobravanje; Fedor se je obrnil in molčal na zaničljiv način človeka, ki se ne mara prepirati.

"Dobro si jo ugenil, modra glava!" je izjavil Ščekin. "Kakor si rekel, tako tudi storimo; samo, veš kaj, dragi prijatelj: ali se nas upaš od razpotja privedi do steze naravnost skozi gozd?"

"Zakaj?" se je začudil Pogankin.

Pljuškin, ki je sedel s povešenimi očmi na tleh, se je tudi ozrl v Ščekina.

"Zato, da ne poginemo kar na lepem!" je ta odgovoril. "Pogonja za nami se najbrž že drevi nedaleč kje. Nemci so brčkone nagnali dovolj ljudi, mi pa jim peš po cesti ne uideemo in ne opravimo z njimi. Ako pa zavijemo v gozd, jezdec ne morejo vanj. Morebiti napravimo s čim se uslugo gospodarju Pskova in Presveti Trojici!"

Pogankin in Pljuškin sta se spogledala.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Kako misliš, Semen Vasi- ljič?" je vprašal Pogankin.

"Poskusiva, Vanja!" je odgovoril Pljuškin preprosto; "mлада sva tukaj lazila in lovila; ako Bog da, prideva tudi stara skozil!"

Ščekin se je dvignil z zemlje in begunci so se začeli pripravljati za na pot.

Sonce je komaj prešlo čez pol dne, ko so prišli do križišča. Ščekin si je izmislil, da zasledovavcem zmede pot, ter je z medvedom in z delom uškujnikov naredil pet sto korakov po poti na Pskov, nato pa se vrnil k čakajočim tovarišem in odrinil z njimi dalje.

Kmalu so zavili s ceste v zeleno goščavo, pobilskali s svetlimi čeladami in utonili v njej.

Čez kako uro je pridrevilo h križišču na penastih konjih do sto jezdecov. Med njimi sta se nahajala Herman in hlapec Karel s svojim Kapitanom.

Pes, ki so mu dali v Preisovi kleti, nato pa v podzemlju podhati sledove, je povedel četo po pravi poti.

Na križišču cest na Pskov in na Werro se je Kapitan s smrčkom pri tleh že skoraj zagnal po prvi, skakal z ene strani na drugo in zdirjal nazaj; nato je stekel po poti na Werro.

Pogonja se je začudeno ustavila.

"Saj je pes najbrž izgubil sled!" je rekel, vstavi v streme-

nih, črnobriki, visoki načelnik čete; zakril si je pred soncem očila, ki je sijalo naravnost vanje, in začel slediti kretanju Kapitana. "Pa menda niso znoreli, da bi bežali na Werro?"

"To je jasno!" je pritrdil nekdo. "Brčkone so nalašč sem krenili, da bi nam zmedli sled!"

(Dalje prihodnjič)

DRUŠTVO KATOLIŠKIH BORŠTARJEV DVOR MARJE POMAGAJTE SE!
ŠT. 1640, COLLINWOOD, OHIO.
Zavaruje člane od 1. do 60 let za \$1,000 do \$10,000. Zboruje drug četrtlet v mesecu v cerkveni dvorani. V slučaju bolezni se morajo člani javiti pri zapisničarju.
Predsednik: Frank Martich, 707 E. 162nd St.; tajnik: Frank Trepal, 15406 Holmes Ave.; zapisničar: Anton Groščel, 15615 School Ave.; blagajnik: Albert Germek, 1188 E. 176th St.

1884

1939

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je izdihnil svojo blago dušo naš preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in oče

Frank Mišič

Po enoletni bolezni in spreviden s svetimi zakramenti, je za vedno zaspal dne 6. decembra, 1939.

Rojen je bil 9. decembra, 1884 v vasi Martinjak pri Cerknici in po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida je bil ravno na njegov rojstni dan položen k večnemu počitku na Calvary pokopališče.

V globoki hvaležnosti si štejemo v dolžnost da se pristrčno zahvalimo Rev. Matija Jagru za obiske in podeljene svete zakramente v njegovi bolezni. Tako tudi pristrčna hvala Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za spremstvo iz Anton Grdina in Sinovi pogrebne kapele v cerkev in na pokopališče, za opravljeno zadušnico in cerkvene pogrebne obrede.

Pristrčna hvala sestri Mary Tekavec in soprogu in vsem drugim, ki so ga obiskovali v njegovi bolezni, kakor tudi vsem, ki so nam bili v tolažbo in ki so nam kaj dobrega storili na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih in težkih dnevih. Iskrena hvala tudi vsem, ki so ga prišli pokropiti, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter se udeležili svete maše in pogreba.

Naša pristrčna zahvala naj velja vsem, ki so okrasili krsto s krasnimi vencami v zadnji pozdrav pokojnemu, in sicer: Mr. in Mrs. R. Kess, Mr. in Mrs. S. Marcho, Mr. in Mrs. M. Egan, Mr. in Mrs. A. Tekavec in družina, Mr. in Mrs. J. Tekavec, Mr. in Mrs. H. Murphy, Mr. in Mrs. J. Misic in družina, Norwood Rd.; Mr. in Mrs. M. Telich in družina, Mr. in Mrs. Frank Modic in družina, E. 68th St.; Mr. in Mrs. A. Milavec in družina iz Krayn, Pa.; Mr. in Mrs. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Turek, Waterloo Rd.; Mr. in Mrs. A. Hardy, Mr. in Mrs. F. Marcho, Mr. in Mrs. D. Griesfelder, Mr. in Mrs. Walter Smith, Evans Family, McGregor Family, Zenner Family, Richman Bros. Employees, L. D. L. Dept. of General Electric Employees društvo sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ.

Globoko hvaležni se iskreno zahvaljujemo sledečim, ki so darovali za svete maše: Mr. in Mrs. A. Tekavec, Mr. in Mrs. J. Misic, Norwood Rd.; Mrs. Caroline Modic, Mr. in Mrs. F. Modic, Edna Ave.; Mr. in Mrs. Frank Modic, E. 67th St.; Mr. in Mrs. Anton Grdina in družina, Mrs. A. Znidarsic, Myron Ave.; Mrs. Jos. Prince družina, E. 74th St.; Mr. in Mrs. M. Debevec, Mrs. Jeanne Petrovic, E. 68th St.; Mr. in Mrs. V. Vokac, Mr. in Mrs. M. Repic, Mr. in Mrs. F. Kranjc, Mr. in Mrs. J. Konjar, Wenzel družina, E. 62nd St.; Tony in Joe Kess, Mrs. Gamble in družina, Mr. in Mrs. F. Hendershott, Mr. in Mrs. F. Svegel, Miss Paline Globokar, Miss Helen Holan, Mr. in Mrs. Louis Meser, E. 68th St.; Mr. in Mrs. E. Pytelka, St. Phillip Neri Dramatic Club, St. Phillip Neri Young Ladies Guild.

Iskreno se želimo zahvaliti vsem, ki so blagohotno dali svoje avtomobile na razpolago pri pogrebu, in sicer: Mr. J. Tekavec, Mr. Andrew Milavec, Krayn, Pa.; Mrs. M. Telich, Mrs. E. Egan, Mrs. A. Znidarsic, Mr. D. Griesfelder, društvo sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ. Nadalje se želimo pristrčno zahvaliti članom društva sv. Cirila in Metoda, št. 18 SDZ za lepo udeležbo pri pogrebu. Posebno pa lepa hvala nosilec krste, ki so ga spremili in položili k večnemu počitku.

Pristrčno se želimo zahvaliti Mr. in Mrs. Andrew Milavec in družini iz Krayn, Pa., in Mr. Michael Luzovec, Jefferson, Ohio, ki so prišli in se udeležili pogreba. Iskrena hvala vsem, ki so poslali pismeno sožalje.

Naša pristrčna zahvala naj velja pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za vso prijazno potrebo in naklonjenost in za lepo urejeni pogreb. Slučajno, če se je kakšno ime pomotoma izpustilo, prosimo oprostjenja in se jim ravno tako pristrčno zahvaljujemo.

Preljubljeni in nikdar pozabljeni soprog in skrben oče, božja volja je bila, da si se moral ločiti od nas, toda ostal nam boš za vedno v sladkem spominu. Tvoje trpljenje si dokončal in v globoki žalosti nad Tvojo bridko izgubo Ti želimo, da počivaš v zaslužnem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali:

Johanna Mišič, soproga.

Mary, poročena Kess, Frances poročena Marcho, Josephine, poročena Egan, Ann in Tillie, Misic, hčere; Joan in James, vnuka.

Zapušča tukaj tudi žalujoci sestro Mary Tekavec, v stari domovini pa žalujoci brata Lovrenca Mišič in številne sorodnike tukaj in v stari domovini. Cleveland, O., 10. januarja, 1940.

NAZNANILO

Tem potom naznanjamo cenjenemu občinstvu, da bo v bodoče **MR. STEVE TREBEC** zaposlen pri

PERUSEK FURNITURE

809 East 152nd Street

MULberry 9211

Kadar potrebujete pohištvo, pokličite Mr. Trebea na MULberry 9211. Odprto zvečer vsak ponedeljek, četrtek in soboto.

Obvestilo

Tem potom se obvešča delničarje **SLOVENSKEGA NARODNEGA DOMA NA ST. CLAIR AVE.,** da se bo vršila letna delniška konferenca delničarjev Slovenskega Narodnega Doma v ČETRTEK DNE 11. JANUARJA, 1940 v auditoriju SND. Pričetek ob 7:30 zvečer.

Pozivlje se vse od društev izvoljene zastopnike in ostale delničarje SND, da se udeležijo.

DIREKTORIJ SND.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo:

\$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6121 St. Clair Ave. - Cleveland, O.

V BLAG SPOMIN

TRIDESETE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Frank Mačerol

ki je za vedno zatisnil svoje trudne oči dne 10. januarja, 1940.

Minulo že dolgih trideset let, kar Bog poklical Te je k sebi. Pozabili Te nikdar ne bomo, ker podoba Tvoja v sruču je ostala. In sveta vera nas tolaži, dav večnosti je boljše dom, lepše tam Ti solnce sij, proč tam Boga za nas.

V miru božjem sladko počivaš, in nebeška luč naj Ti sveti, in naj milost srca Jezusa Ti plačilo obitno podeli.

Žalujoci ostali:

SOPROGA IN OTROCI.

Cleveland, O., 10. januarja, 1940.